

Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

της κ. ΘΑΛΕΙΑΣ ΚΟΥΥΒΑ, Προέδρου της Ένώσεως
Δικαιωμάτων του Άνθρώπου και του Πολίτου

Σε νέον αγωνιστικό κύκλο μπαίνει πάλι ο ελληνικός λαός. Μικρό μόνον διάστημα πέρασε από την εποχή, που οι καταπιεσμένοι από την Έρετική τρομοκρατία δημοκρατικοί Έλληνες, πρόταξαν απόρθητο κάστρο την ψυχή τους για ν' αποτινάξουν την όχτάχρονη δουλεία και να διώξουν τους δήμιους τών ελευθεριών τους. Χρειάστηκαν αγώνες σκληροί στην άνιση πάλη με τους δυνάστες, που κατείχαν την κρατική εξουσία και την στρατιωτική δύναμη. Όπλισμός τών δυναστευομένων ήταν η αδάμαστη θέληση και η αμετάκλητη απόφαση της νίκης. Είχε επιστρατεύσει η ΕΡΕ μεθόδους επιθετικές εξίσου «έντιμες» μ' αυτές, που οι «ελεύθεροι» μεταχειρίζονται έναντι τών λαών που μάχονται για την ανεξαρτησία τους. Έπειτα από τις δυο έκλογικές αναμετρήσεις, του Νοεμβρίου 1963 και του Φεβρουαρίου 1964, η δημοκρατική παράταξη ενίκησε. Δεν παρόπλισε η περιφανής λαϊκή νίκη την άκρα Δεξιά, που αμετανόητη έλλόχευε για να επανακτήσει την εξουσία. Η ίδια πάντοτε Δεξιά, που από τον πρώτο ευρωπαϊκό πόλεμο έδωσε την χαριστική βολή στ' απελευθερωτικά όνειρα της φυλής, αποκορύφωσε τὸ ἔργο της στὸν δεύτερο, με την «πατριωτική» συνεργασία της με τὸν ἔχθρο και με τὸν διωγμὸ τοῦ ἀντιστασιακοῦ ἀγώνα. Ἀντεθνική και ἀντιδημοκρατική πορεία ἀκολούθησε πάντοτε. Η Δεξιά ἔγινε ἀφορμὴ νὰ δημιουργηθεῖ μιὰ διαρκὴς ἐστία ἀναταραχῆς στὸν ἑλληνικὸ χῶρο, κ' ἐνῶ ὅλα τὰ κράτη ἐπανῆλθαν μεταπολεμικὰ στὰ εἰρηνικὰ τους ἔργα κ' ἐπιδόθηκαν στὴν ἀνασυγκρότησή τους, ἡ Ἑλλάς κρατήθηκε σὲ κατάσταση μόνιμης ἀνωμαλίας και ἀντιδημοκρατικοῦ καθεστώτος

Μοναδικὴ πολιτικὴ ἐπιδίωξη σ' ὅλο τὸ μεταπολεμικὸ διάστημα, ἦταν γιὰ τὴν Δεξιά ἡ νομὴ τῆς ἐξουσίας. Στὸ βωμὸ της ἔθυσιασε κράτος, πατρίδα, οικονομικὴ ἀνάπτυξη και τὴν πρόοδο τοῦ τόπου. Τρέφουσα ἀκατανίκητο μῖσος ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Κ. γιὰ τὴν καταψήφισή της, διέθεσε ὅλες τὶς δυνάμεις της γιὰ τὴν καταπολέμηση οἰουδήποτε μέτρου ποῦ ἔλαβε ἡ κυβέρνηση γιὰ τὴν ἀνακούφιση τών λαϊκῶν τάξεων και γενικὰ γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση τῆς χώρας, και ἔγινε ταυτόχρονα εὐπειθὲς ὄργανο τοῦ βασιλικοῦ και ἐξωτερικοῦ παράγοντος, γιὰ νὰ τοὺς ἔχει ὑποστηρικτὲς στὰ σχέδιά της.

Στὰ χρόνια τῆς βασιλείας της, ἡ ἄκρα Δεξιά ὤθησε πολλές φορές τὸν τόπο στὴν καταστροφή, τὴν ἔθνικὴ και τὴ γενικὴ. Ἐνταφίασε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα τὶς ἐλπίδες τῆς φυλής και παρέδωσε τὴν Κύπρο στὴν τουρκικὴ μειονότητα. Εἶναι αἴτιος τοῦ κυπριακοῦ δράματος και τῆς ἄγνωστης ἔκβασής του. Τὸ αἷμα ποῦ χύθηκε ἀπὸ τὰ νειᾶτα, τὰ σπίτια ποῦ ρήμαξαν, οἱ ζωὲς ποῦ ἀφανίστηκαν, τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης ποῦ καταστράφηκαν, φέρνουν τὴν ὑπογραφή της. Στόχος της κατευθυντήριος μετὰ τὴν 16η Φεβρουαρίου τοῦ 1964 ἔγινε ἡ ἄλωση τῆς ἐξουσίας με οἰονδήποτε ἀντάλλαγμα και με οἰανδήποτε ζημία τών ἔθνικῶν συμφερόντων. Ὁ ἀντιπολιτευτικὸς τόνος ποῦ κράτησε ἡ Δεξιά στὸ χρόνο τῆς διακυβέρνησης τοῦ κράτους ἀπὸ τὸν κ. Παπανδρέου στὴ Βουλὴ, στὸν τύπο, στοὺς λόγους και στὶς ἀνακοινώσεις της, εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ἀμαυρότερες σελίδες τοῦ δημοσίου βίου. Δὲν ἐτήρησε οὔτε στοιχειώδη εὐπρέπεια στὸ ἀκατάσχετο ὕβρεολογίό της και στὸ ἀπειλητικὸ ὕφος της. Οὔτε ἡ ἄβυσσος ποῦ ἀνοίξε στὴ ζωὴ

του τόπου, ούτε οι μελλοντικές συνέπειες δεν αναχαίτησαν τ' ολέθριο πάθος της για την εξουσία. Αυτό εκέντρισε όλες τις ενέργειές της, αυτό είχε πατρίδα, σημαία, ιδανικό και ήθος πολιτικό. Η συκοφαντία έγινε το ιδεολογικό όπλο της, ή επίθεση ξέφυγε από τον έλεγχο της και προσέλαβε μορφή πλήρους αποχαλίνωσης. Αδιαφορούσε ή εθνικόφρων Δεξιά αν έτιναζε με τα ψευδολογήματά της στον άερα το πολίτευμα, την γαλήνη του τόπου, την οικονομία του, το άνορθωτικό πρόγραμμα. Αδιαφορούσε αν παραβιάζονταν το Σύνταγμα, αν έσπερνε θύελλες, αν έρριχνε τον τόπο σε σάλο και σε πολιτική διαμάχη. Αρκεί να ικανοποιούσε την άρχομανία της. Έκάλυπτε, βέβαια, με τον μανδύα του έθνοσωτήρος το στυγνό έργο της, όπως είχαν κάμει οι πρόγονοί της, όταν είχαν διχάσει τον τόπο.

Μήπως δεν έθαψαν στις Μικρασιατικές άκτες οι δεξιοί έναν άνθούντα έλληνικό πολιτισμό και δεν γέμισαν τα Μικρασιατικά χώματα με τα κόκκαλα των Έλλήνων στρατιωτών σε μια έκστρατεία που είχαν καταδικάσει; Μήπως δεν είχε ο άνώτατος άρχων και τότε παραβιάσει την θέληση του έλληνικού λαού με την απομάκρυνση του κυβερνήτη, που είχε φέρει ο έλληνικός λαός με δύο έκλογές του στην αρχή;

Μήπως και σήμερα ο άνώτατος άρχων δεν απομάκρυνε τον λαοπρόβλητο πρωθυπουργό και δεν παρέβη τον συνταγματικό θεσμό με τον διορισμό της αυλικής κυβέρνησης; Έξ αίτίας του πραξικοπήματος αυτού στρατοκρατήθηκε ένα δεκαπενθήμερο ή πρωτεύουσα και στο κοινοβούλιο — το Παλλάδιο των λαϊκών ελευθεριών — αντί να παρίστανται οι έκλεκτοί του λαού, φρουρούσαν οι άστυνομικές δυνάμεις τους βασιλικούς άνδρες; Με ποίο δικαίωμα ή άνακτορική κυβέρνηση περιφρόνησε την λαϊκή θέληση κ' έβαλε δυναμίτιδα στα θεμέλια του έθνους; Με ποίο δικαίωμα κατέλυσε τον συνταγματικό νόμο και τον μετέτρεψε σε μοναρχικό; Έχουν άπωλέσει το αίσθημα της ευθύνης οι βασιλικοί άνδρες και ο δαίμων της εξουσίας τους έξωθει σε πράξεις που οδηγούν τη χώρα στην καταστροφή, για την ικανοποίηση προσωπικών φιλοδοξιών και την έξασφάλιση της άνακτορικής ευνοίας. Άλλα όλοι οι υπαίτιοι και οι κομπάρσοι του πραξικοπήματος φαίνεται ότι έχουν σταματημένο το ήμερολόγιό τους στον περασμένο αιώνα. Δεν πληροφορήθηκαν ότι από την εποχή που ήσαν οι λαοί υποδουλωμένοι σε βασιλικά σκήπτρα και σε τυράννους έχουν χυθεί ποταμοί αίματος, ότι και οι πιο καθυστερημένοι λαοί απέκτησαν την ανεξαρτησία τους και ότι δεν υπάρχουν έθνη και άνθρωποι προσφερόμενοι ως δούλοι, πλην των άνακτορικών. Όσοι άρχηγοί ή άτομα πιστεύουν στο πείσμα της ιστορικής πραγματικότητας, ότι δικαιούνται να καταδυναστεύουν έλέω Θεού, πολεμικής δύναμης και πλούτου, θ' άναγκασθούν να υποταχθούν στη λογική των πραγμάτων και να έννοήσουν ότι είναι άμείλικτος ο νόμος του χρόνου και άνεπίστροφα τα άυταρχικά καθεστώτα. Τα παραδείγματα μιλούν άφ' έαυτών. Έθνη άποικιοκρατούμενα επί αιώνες απέκτησαν την ανεξαρτησία τους και ήγεμόνες, στη θέα των οποίων έτρεμαν οι υπήκοοι και ή ζωή τους έκρέμετο από ένα νεύμα τους, είναι οι περισσότεροι σήμερα πρόσφυγες και τουρίστες, περιφέροντες στην ύδρόγειο τα άζήτητα οικόσημά τους.

Άνθρωποι κινούμενοι σε άκαδημαϊκή σφαίρα, έψέλισαν ένώπιον του ύπομνητικού μεγαφώνου λόγους ύψηλης πατριδοκαπηλείας σε ύφος άμείλικτο και σε συνεργασία με την ΕΡΕ τύλιξαν στο βρόχο της δουλείας τις λαϊκές ελευθερίες. Το ψεύδος και ή συκοφαντία δεν είναι μέσα πολιτικά. Με αυτά έπολιτεύθηκε ή Δεξιά στον έναμισυ χρόνο της δημοκρατικής κυβέρνησης, έπισειόντας το φάσμα του κομμουνισμού και την κατάλυση του κράτους. Σ' αυτή τη γραμμή έξεπαίδευσε τους έλπιδοφόρους νέους και με την έγκριση και υπόδειξή της βάδισε ένα βράδυ ή άνένδοτη νεολαία της στην Έλληνική Βουλή για να άποδοκιμάσει την κυβέρνηση. Η Δεξιά είναι άνέκαθεν ο προβοκάτορας, ο άνενδοίαστος τιμητής, ο προαγωγός όλων των άνώμαλων καταστάσεων. Στάθηκε ή τροχοπέδη της άνασυγκρότησης του τόπου, κράτησε την νεότητα σε κατάσταση άμαθείας,

τῆς ἐδίδαξε τὸν τραμπουκισμό, κατερράκωσε θεσμούς καὶ ἐσπίλωσε ὑπολήψεις, ἐρήμωσε τὴν ὕπαιθρο μὲ τὴν μετανάστευση ποὺ φούντωσε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς, ἀνέστειλε τὴν οἰκονομικὴ ἀνέλιξη, ἄνοιξε σχολὲς καταδοτῶν καὶ μοναδικὸ μνημεῖο τῆς μακρόχρονης παραμονῆς τῆς στὴν ἐξουσία ὕψωσε τὴν φακελοποίηση ὄλων τῶν πολιτῶν, τῶν ἐπιστημόνων καὶ πολιτικῶν καὶ τὸν χαφιεδισμό. Κατεσπατάλησε τὸν ἰδρώτα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ γιὰ τὴν κατασκευὴ ἀντιπαραγωγικῶν καὶ πλουτοκρατικῶν ἔργων, ἐνῶ τὰ Ἑλληνόπουλα μάθαιναν γράμματα στὰ τσιμεντένια δάπεδα τῶν ἐκκλησιῶν, σὲ τρῶγλες, σὲ ἐτοιμόρροπα κτίρια χωρὶς θρανία καὶ δασκάλους, χωρὶς ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας καὶ μὲ πρόγραμμα τὸν ἀντικομμουνιστικὸ φρονηματισμό. Ἦταν συνεπέστατο τὸ πρόγραμμα μὲ τὴν διάπλαση μιᾶς γενιᾶς ἀμόρφωτης καὶ εὐάλωτης στὴν Δεξιὰ. Κάθε πράξη τῆς ἓνα μόνον εἶχε σκοπὸ: τὸν ἐξευτελισμὸ καὶ τὴν ὑποτέλεια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ νὰ μὴ βλέπει, νὰ μὴ κρίνει καὶ νὰ μὴ κατανοεῖ τὰ ἄνομα καὶ ἀντιλαϊκὰ ἔργα τῆς. Ἡ Ἐρετοκρατία εἶχε ἀνοίξει ἐργοστάσιο κατασκευῆς ψευδολογιῶν καὶ ἐπικείμενων κινδύνων γιὰ τὴν τρομοκράτηση τῶν ἀφελῶν καὶ παραπλανημένων καὶ συνεπὲς σύστημά τῆς ἦταν ἡ καλλιέργεια κλίματος φοβίας καὶ ἀναταραχῆς γιὰ νὰ διακαριολογεῖ τὴν βία.

Αὐτὴ ἦταν ἡ πεμπτουσία τοῦ πολιτικοῦ τῆς πιστεύω. Διοργάνωσε ἐν ψυχρῶ τὴν φασιστικοποίηση τοῦ κράτους καὶ μὲ περισσὴν ὑποκρισία παρίστανε τὸν φύλακα τῶν ἐθνικῶν πεπρωμένων. Καταδολίευσε ἀρχές, ἀξίες, ἰδανικά, γιὰ λόγους ἀναγόμενους στὸ κομματικὸ τῆς συμφέρον, τὸ ὁποῖο εἶχε μεταφράσει σὲ διαφύλαξη τῆς τάξης. Στὴν πραγματικότητα, ἐπρόκειτο γιὰ τὴν τάξη τῶν στρατοπέδων, στὰ ὁποῖα ἔκλεισε τὴ ζωὴ καὶ αὐτὴ ἀκόμα τὴν πνοὴ τῶν ἀντιφρονούντων πολιτῶν. Τὴν ἀνοδὸ τῆς στὴν ἐξουσία ἐστήριξε στὴν εὐνοιοκρατία καὶ στὴν κατάργηση τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν. Μὲ αὐτὴν τὴν ἰδεολόγο παράταξη συνταύτισε τὴν τύχη τῆς ἡ αὐλικὴ κυβέρνησις καὶ σ' αὐτὴν βάσισε τὴν διατήρησή τῆς στὴν ἀρχή.

«Τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας ἐμφωλεύει εἰς τὰς ψυχὰς μας», ἀπήγγειλε ὁ κ. Νόβας στὸν λόγο του στὴ Βουλὴ. Ὅταν ἔχει ἀπωλεσθεῖ τὸ αἶσθημα τοῦ δέοντος, ἢμπορεῖ κανεὶς νὰ ὁμιλεῖ περὶ πάντων, ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν διαφύλαξη τῆς ψυχικῆς ἐνότητας τοῦ λαοῦ, τὴν ὁποῖα ἀνατίναξε μὲ τὸν διαμελισμὸ τῆς κομματικῆς ἐνότητας. Στὶς προγραμματικὲς δηλώσεις του ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἔφθασε στὴν ἔντασή τῆς ἡ παραδοξότης τῶν συλλογισμῶν, ὅταν ὁ αὐλικὸς πρῶθυπουργὸς αἰσθανόμενος τὴν ἀνάγκη νὰ δικαιολογήσει τὴν ἀποστασία του ἀπὸ τὸ κόμμα, ἰσχυρίσθηκε ὅτι εἶχε σκοπὸ τὴν «ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς». Ὅσο καὶ νὰ φαίνονται αὐτὰ καταπληκτικὰ εἶναι καὶ εὐεξήγητα. Εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπολογίας καὶ ὁ φόβος τῆς δειλίας. Συνοδοιπορῶν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δεξιᾶς, πρόσφερε τὶς ὑπηρεσίες του εἰς τὸν κ. Νόβαν, καὶ διὰ τὸ ἀκριθέστερον, εἰς τὸ σχῆμα τῆς κεντροδεξιᾶς. Ἦταν ἡ μεγάλη δικανικὴ στιγμή, τὴν ὁποῖα διάλεξε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ γιὰ νὰ ἐκφράσει τὴν κατάπληξή του γιὰ τὴν παρακολούθηση τῶν τηλεφωνημάτων, μιὰ ἀκόμη σκευωρία μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων. Ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν ἀξιομνημόνευτη αὐτὴ ἀγόρευση θὰ ἀναρωτήθηκαν δικαίως, ἂν ἐπέρασαν τόσοι πολλοὶ αἰῶνες ὥστε νὰ ἔχει λησμονήσει ὁ ὁμιλητῆς ὅτι κατὰ τὴν ὀκταετία τῆς ἀντιπροεδρίας του παρηκολουθούντο ὄχι μόνον τηλεφωνήματα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ διανοήματα. Ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς τῆς λογοκρισίας ἀνοίγε ἐπιστολές, ἄκουγε συνομιλίες, παρακολουθοῦσε κινήσεις, συζητήσεις, διαλέξεις, τὶς ἐφημερίδες ποὺ ἀγόραζαν οἱ πολῖτες καὶ τὸ τέμενος τῆς σοφίας: τὸ Πανεπιστήμιο.

Ἐλησμόνησε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, ὁ καταγανακτῆσας γιὰ τὰ τηλέφωνα, ὅτι εἶχε ἐγκατασταθεῖ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του δίκτυο παρακολούθησης τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν ἀπ' ἄκρου σὲ ἄκρο τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ἡ ζωὴ τους ἢ ἐπαγγελματικὴ, ἢ οἰκογενειακὴ καὶ κοινωνικὴ εἶχε γίνει ἀφόρητη; Ἐλησμόνησε τὸν στράγγαλισμὸ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως ὄχι μόνον τῶν ζώντων συγγραφέων, ἀλλὰ καὶ τῶν τεθνεώτων; Ἡ ἱστορία τοῦ Παπαρρηγοπούλου, τὰ ποιήματα τοῦ

Παλαμᾶ καὶ, ἄλλα λογοτεχνικὰ ἔργα εἶχαν ἀφορισθεῖ ἀπὸ τοὺς πνευματικοὺς ἱεροεξεταστῆς. Ὀλίγη μνήμη δὲν κάνει ποτὲ κακό! Γιατὶ ἂν τὴν εἶχε καὶ ἐνεθυμεῖτο τὴν ἐμπιστευτικὴ ἐγκύκλιον ποὺ ἐκοινοποιήθηκε λίγο χρόνο πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1961 καὶ τὶς ἀναγραφόμενες ὁδηγίες γιὰ τὸν ὀλοκληρωτικὸ βιασμὸ τῆς θέλησης τῶν ἐκλογέων, ἴσως νὰ μὴν ἀνέφερε τὰ τηλέφωνα σὰν φοβερὸ στοιχεῖο κατηγορίας. Ἀλλὰ καὶ στὴν πρόσφατη ἱστορία, ἡ δράση τῆς Δεξιᾶς εἶναι πιστὸ ἀντίγραφο τῆς παλαιᾶς. Ἡ ὑβριστικὴ ἀπεραντολογία, ἡ ὑποστάθμη τῶν ἐπιθέσεων, ὁ φανατισμὸς καὶ οἱ διαβολὲς ποὺ ἐκτόξευε ἐναντίον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου στὸ διάστημα ποὺ κατεῖχε τὴν ἐξουσία, εἶναι ἄνευ προηγούμενου στὴν πολιτικὴ ἱστορία τοῦ τόπου. Νὰ εἶναι κατήγορος μιᾶ παράταξη διακυβερνήσασα στὰ πλαίσια τῆς νομιμότητος εἶναι ἀνεκτό· ἀλλ' ἡ παράταξη ἢ ἐπιβαρυμένη μὲ πᾶσαν ἀνομίαν, νὰ ἔχει τὴν τόλμη νὰ παίξει ρόλο εἰσαγγελέως, εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτο.

Ὅπωςδὴποτε, μιᾶ εἰκοσαετία μετὰ τὴν ἡττα τοῦ φασισμού, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀγωνίζεται καὶ πάλι γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀντίδραση ἐναντίον τῆς δυναστικῆς λύσεως προσέλαβε παλλαϊκὸ χαρακτήρα. Οἱ συγκεντρώσεις, τὰ ψηφίσματα, οἱ διαμαρτυρίες καὶ ἀποκηρύξεις, εἶναι ἐκδήλωση τῆς εὐαισθησίας τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν παραβίαση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν. Ἡ λαϊκὴ ἀντίδραση ἐναντίον τῆς αὐλικῆς κυβέρνησης ἀποτελεῖ συντριπτικὸ κατηγορητήριον γιὰ μιᾶ κατάσταση πραγμάτων, ποὺ ἀποτελεῖ παραβίαση τῶν συνταγματικῶν ἐγγυήσεων καὶ περιφρόνηση πρὸς τὸν κυρίαρχο λαό. Δὲν ἔχει προηγούμενο ἢ ἀπελθούσα κυβέρνηση καὶ γιὰ τὴν πραξικοπηματικὴ προέλευσή της καὶ γιὰ τὴν ἀπίθανη στάση της ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Εἶναι πρωτοφανὴς στὰ πολιτικὰ χρονικὰ ἢ διατήρηση κυβέρνησης στὴν ἐξουσία μὲ τὶς ἐνοπλεις δυνάμεις σὲ συναγερμό.

Ἡ κοπτόμενη γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς χώρας Δεξιὰ ἔφθασε στὸ σημεῖο τοῦ ἐξευτελισμοῦ, στὸ ὁποῖο κανεὶς δὲν εἶχε ποτὲ φθάσει, νὰ προσφέρει διὰ τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ της ὡς δῶρο στὸν ἐπισκεφθέντα τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ κατεῖχε τὴν ἐξουσία, στὸν ἄλλοτε Ἀμερικανὸ στρατηγὸ Βᾶν Φλήτ καὶ τότε διευθυντὴ ἐπιχειρήσεως, τὸ τμήμα τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ποὺ εἶχε παραταχθεῖ πρὸς ὑποδοχὴν του. Δὲν ὑπάρχει στὴν ἱστορία ὁμοιο δείγμα γραικυλισμοῦ. Ὡς ἡ πολιτεία τῆς ΕΡΕ, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς ἀνόδου τοῦ Γ. Παπανδρέου στὴν ἀρχή, ἦταν ἓνα ἀκατανόμαστο ὄργανο ὕβρεων, ψευδολογίας, ἀνοίκειων ἐπιθέσεων, ἀναίσχυντων ἐφευρημάτων καὶ πρωτοφανῶν ἀθλιότητων. Ἐν ὀνόματι ἀνύπαρκτων ἐθνικῶν κινδύνων αὐτοὶ οἱ ἐθνικῶς σκεπτόμενοι, ἐθύθισαν τὴν χώρα στὴν ἀγωνία καὶ στὴν ἀνωμαλία, καὶ ἐπιχαίρουν γιὰ τὸ κατόρθωμά τους.

Μὲ τὸ πρόσχημα τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ ἐπνιξαν, στὴν Ἐρετοκρατούμενη περίοδο, κάθε ἐλευθερία σκέψης. Ὁ πολιτισμὸς τῆς χώρας γύρισε χρόνια πίσω μὲ τὸ μαστίγιον τῶν κομμουνιστοφάγων καὶ τὶς γενιτσαρικὲς μεθόδους τους. Ὄταν ξανάρχεται στὴ μνήμη τὸ κύμα τῆς τρομοκρατίας καὶ βαρβαρότητας ποὺ ἐξαπέλυσαν στὴν Ἑλλάδα, δοκιμάζει κατάπληξη κάθε ἄνθρωπος ποὺ διαθέτει καὶ ἴχνος εὐσχημοσύνης, πῶς μπόρεσαν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ποὺ σχημάτισαν τὴν ἀύλοκυβέρνηση νὰ λησμονήσουν τὸν θανάσιμο τραυματισμὸ ὄλων τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἀξιῶν ποὺ ὑπέστη ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὴν ΕΡΕ, καὶ πῶς δέχθηκαν νὰ στηριχθοῦν στὴν ψῆφο τοῦ κόμματος τῶν παρακρατικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν τρικύκλων. Διότι αὐτοὶ ποὺ παραληροῦν γιὰ τὴν «Ἀσπίδα» ἐλησμόνησαν τὶς περικλεεῖς παρακρατικὲς ὀργανώσεις. Πῶς δὲν ἐθίγησαν ἀπὸ αἴσθημα ἐθνικῆς εὐθυξίας καὶ δὲν ἐξηγέρθησαν μὲ τὶς ἐπιστολὰς τοῦ Βασιλέως στὸν Πρωθυπουργὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκλεκτὸ τοῦ λαοῦ;

—«Ὑπόσχομαι, εἶπε, στὸ πρῶτο διάγγελμά του ὁ ἀνώτατος ἄρχων, νὰ ὑπηρετήσω τὴν πατρίδα ἀφοσιωμένος ὀλοψύχως καὶ μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις, φρουρὸς τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος». Ὡφείλαν σύσσωμοι νὰ ἐξεγερθοῦν καὶ ν' ἀπαιτήσουν τὴν τήρηση τῆς ὑποσχέσεως, καὶ πρὸ παντὸς τοῦ Συντάγματος.

Μόνο ὁ ἑλληνικὸς λαὸς στάθηκε στὸ ὕψος τῆς συνείδησης τῆς ἐθνικῆς του εὐθύνης καὶ ὑπερασπίζεται τὰ ὅσια καὶ ἱερά, τὰ ὁποῖα ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς του παρέδωσαν στὴν ἀνίερη συναλλαγή καὶ ἄλλοι ἐθυσίασαν στὸ πάθος τους. Δὲν ἀπίστησαν μόνον στὴν ἐντολή τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν καθύβρισαν καὶ τὸν ὑπέβαλαν σὲ ἐξευτελισμοὺς καὶ ξυλοδαρμοὺς οἱ Ἐρέδες καὶ οἱ βασιλικοὶ ἄνδρες. Τὸν λαὸ αὐτό, ποὺ ἀντέταξε, στὴν προσβολὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως, τὴν μυριόστομη, αὐθόρμητη καὶ ἀνυποχώρητη διαμαρτυρία του. Τὸν ὑπέροχο αὐτὸ λαὸ κατεπρόδωσαν οἱ ἐκπρόσωποί του. Ἀσύστολοι οἱ Ἐρέδες, ἐπέρριψαν στὸν ἀρχηγὸ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου τὴν μομφὴ ὅτι περιφρόνησε τὴν δημοκρατικὴ διαδικασία τῆς συζήτησης στὴ Βουλὴ καὶ ἐπρότιμησε τὸ ὀχλοκρατούμενο πεζοδρόμιο. Αὐτὸ τὸ πεζοδρόμιο κράτησε ὄρθια τὴ φλόγα τῆς δημοκρατίας, αὐτὸ πολέμησε στοὺς πολέμους, αὐτὸ ἔκαμε τὶς ἐπαναστάσεις ἐναντίον τῶν τυράννων καὶ στάθηκε πάντοτε πολὺ καθαρότερο ἀπὸ τοὺς ἀνακτορικοὺς ἀντιθαλάμους καὶ διαδρόμους, στοὺς ὁποῖους συχνάζουν οἱ ὑποτελεῖς ἐκπρόσωποί του. Αὐτὸς ὁ λαός, ὁ ἀποκαλούμενος ἀπὸ τὴν Δεξιὰ ὄχλος, τοὺς ἐκλέγει καὶ τοὺς στέλνει στὴ Βουλὴ. Καὶ ἀσφαλῶς, θὰ ἔχει καθέννας τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἐπιδαψιλεύσει τὸ ἐπίθετον, ἂν ζητήσουν τὴν ψῆφο του προσεχῶς.

Οἱ βασιλικοὶ ἄνδρες, ποὺ ἐχρίσθησαν στὰ ἀνάκτορα κυβέρνησις στὸ σύντομο διάστημα τῆς διακυβέρνησής τους δὲν ἐφείσθησαν οὔτε στρατιωτικῶν δυνάμεων, οὔτε ἐξοντωτικῶν μέσων γιὰ νὰ κάμψουν τὴν ἀντίσταση τοῦ λαοῦ, αὐτοῦ τοῦ μαρτυρικοῦ λαοῦ, ποὺ μὲ ἀγαστὴ σύμπνοια ἢ κεντροδεξιὰ τοῦ δεκαπενθήμερου μὲ φανατισμὸ καὶ μῖσος κατεδίωξε, χωρὶς νὰ κατορθώσει νὰ τρομοκρατήσει.

Δὲν ἔχει προηγούμενο στὴν πολιτικὴ ἱστορία τοῦ τόπου, τὸ σπάνιο φαινόμενο τῆς πηγαίας ἀντίστασης τοῦ λαοῦ, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ μείνει ἱστορικὴ. Οἱ βαναυσότητες καὶ οἱ ρητορικὲς καὶ οἱ στρατιωτικὲς, ποὺ ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ ἄκρα Δεξιὰ ἐπιστράτευσαν γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν γενναία ἀντίστασή του στὸ πραξικόπημα, εἶχαν ἓνα τεράστιο ὄφελος: ξεκαθάρισαν τὴν ψευτοδημοκρατία ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ δημοκρατία καὶ τοὺς ψευτοδημοκράτες ἀπὸ τοὺς ἀληθινούς δημοκράτες.

**Πλῆθος δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν οὖνομα πάντων κάλλιστον ἔχει,
ἰσονομίην, δεύτερα δὲ τούτων, τῶν ὁ μόναρχος ποιέει οὐδέν :
πάλω μὲν ἀρχὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει βουλευματα
δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει**